
Ogsaa I skal vidne

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Ogsaa I skal vidne	4
6. s.e. Påske	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Ogsaa I skal vidne

6. s.e. Påske

Prædikedag 6. s.e. Påske

Prædikedato 29. maj 1927

Prædiketekst Johannes 15,26-16,4

Prædikested Vedersø Kirke

Prædiken ID P290527-01

Kilde Mindeudgave Prædikener, 60-61

OGSAA I SKAL VIDNE

I den kristne Menighed er der altsaa 2, der fører Ordet. Prækenens Indhold er dels menneskeligt, dels guddommeligt. Dels er det Helligaanden, der vidner, og dels er det Præster, Missionærer, Foredragsholdere og den Slags Folk. Jeg ser ikke stort rettere, end at disse 2 Parter har delt Arbejdet imellem sig paa den Maade, at det, Helligaanden siger, det er det, der er værdifuldt og sandt i Kristendommen, mens det er en forskrækkelig Masse forskrækkeligt Vrøvl, vi andre farer med. Det sørgelige er, at somme har det saadan, at de udgiver det, de selv mener, har fundet paa, har regnet ud, for Helligaandens Tale. Vorherre tilgive dem, der siger det i en god Mening, taler i god Tro, som man siger — den kan ellers tit være daarlig.

Saadan hører man tit sagt om en Præsts Præken, at det er jo dog Guds Ord, han taler; det er det som Regel ikke; meget af det, der siges paa en Prækestol, er i høj Grad menneskeligt. Og gruelig meget af det, Missionærer og Højskoleforstandere farer rundt med, er Folkepaahit, ligegyldigt, hvor dødeligt sikre de er paa det. Grundtvigianeren f. Ex. rejser rundt og siger, at Trosbekendelsens Ord har Jesus selv lavet; det passer ikke; de staar ingen Steder i Det ny Testamente og er blevet til et Par Hundrede Aar efter Jesu Opstandelse. Missionsfolk rejser rundt og præker Omvendelse til Missionen; det passer

ikke; der staa ingen Steder skrevet, at man skal omvende sig til en Mening, og selv om det stod skrevet, var det galt. Jesus sagde: I skal omvende jer og blive som Børn. Det er noget ganske andet. Mange af dem, der er omvendt, er netop mindst af alt Børn.

Jeg giver ikke alt for mange Snus Tobak for det levende Ord. Det levende Ord er ofte lyslevende Vrøvl. Eller der gaar Politik i det eller Menneskedyrkelse eller Væddestrid. Men nu skal jeg sige jer noget: der er Mennesker, kristne Mennesker, der vidner meget bedre ved Livet end med Munden. F. Ex. ved at være gavmilde og hjælpsomme — eller ved at være flittige og paapasselige, have Orden i deres Kram som i deres Kirkegang — eller dem, der tager Sygdom og andre tunge Prøvelser med fromt og gudhengivent Sind, saa man ligefrem kan se paa dem, at de maa have en god Kilde at øse sig Kræfter af — der er ogsaa dem, der strider med haarde Fristelser — til Drik, til Hidsighed, til Hor, til Egenkærlighed, til Bekymring, de kan stride haardt, og hvad enten de vinder Sejr eller ej, saa er selve det, at de strider, et godt Vidnesbyrd om Gud, hans Retfærdighed og dens Magt over Sindet. Det er de store og gode Prækener af Jesu Disciple.

Det bedste af det hele er dog, at vi har den hellig Aand; den tror vi, vi har. Og det vil saa sige, at vor Kristentro er Gudskelov ikke bare Menneskepaahit, men den har en Kerne af Guds egen Sandhed, aabenbaret af ham til os, en, som skal staa, naar alt ramler. Vi kan tænke og udfinde mange Ting, men aldrig den højeste Sandhed. Skulde vi naa Forbindelse med den, maatte Gud aabenbare den for os. Det er det, han har gjort ved den Helligaand. Lad os derfor øve os i at holde fast ved det *allervæsentligste* og inderste i Kristendommen og lade hinanden tænke og mene om Yderværkerne saadan nærmest, hvad vi vil.